

عنوان مقاله:

ارزیابی دگرآسیبی بقایای آفتابگردان Helianthus annus بر جوانه زنی خرفه portulaca oleracea

محل انتشار:

اولین همایش ملی راهبردهای دستیابی به کشاورزی پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

دانیال آبادی خواه ده علی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

حسن حیدریان اردکانی - گروه زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

خلاصه مقاله:

به منظور استفاده از اثر آلوپاتی بقایای آفتابگردان بر روی جوانه زنی و م راحل رشد اولیه علف هرز خرفه، آزمایشی به صورت طرح کاملا تصادفی در دانشگاه آزاد واحد میبد اجرا شد. حرارت محیط آزمایش 25 درجه سانتی گراد و با سه تکرار و نه تیمار شامل چهار غلظت از عصاره ریشه و چهار غلظت از عصاره اندام های هوایی آفتابگردان به میزان 10 و 20 و 40 و 80% و تیمار بدون عصاره به عنوان شاهد آزمایش انتخاب شد. در این آزمایش صفات کاهش درصد جوانه زنی، وزن خشک، D10، D50، D95، R50، ما کزیم جوانه زنی، درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، نسبت وزن خشک به وزن تر، وزن تر و شاخص مقاومت به آلوپاتی نسبت به شاهد اندازه گیری و اعداد پس از اطمینان از نرمال بودن مورد تجزیه واریانس از طریق نرم افزار SAS قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس معنی دار بودن تمام صفات را نشان داد. پس از مقایسه میانگین مشخص شد که اندام هوایی آفتابگردان نسبت به ریشه آن بیشترین تاثیر بازدارندگی را بر روی گیاه خرفه داشت. بیشترین بازدارندگی در غلظت 80% اندام هوایی بود، به گونه ای که بالاترین کاهش درصد جوانه زنی را هم دارا می باشد. بنابراین از بقایای اندام هوایی آفتابگردان به عنوان روشی برای کنترل علف هرز خرفه می توان استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

جوانه زنی، خرفه، آفتابگردان، آلوپاتی، عصاره، غلظت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/123562>

